EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 18.7.2005
KOM(2005)317 galīgais

2005/0131(CNS)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par policijas iestāžu sadarbības uzlabošanu starp Eiropas Savienības dalībvalstīm, jo īpaši uz iekšējām robežām, ar kuru groza Konvenciju par Šengenas Līguma īstenošanu

(iesniegusi Komisija)

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1) PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

- **Priekšlikuma pamatojums un mērķi**

Priekšlikuma izstrāde Padomes lēmumam par sadarbības uzlabošanu pie Eiropas Savienības dalībvalstu iekšējām robežām ir minēta Komisijas Likumdošanas un darba programmā (KLDP) 2005. gadam, norāde IRMS 2004/JLS/036, jo tā jau bija minēta 2004. gada KLDP.

Eiropadome 2004. gada 4. novembra Hāgas programmā aicina Komisiju izvirzīt priekšlikumus Šengenas *acquis* turpmākai izstrādei attiecībā uz operatīvo policijas iestāžu pārrobežu sadarbību, un tās 2004. gada 29. marta deklarācijā par terorisma apkarošanu bija uzdevusi Padomei cita starpā pārbaudīt pasākumus pārrobežu operatīvās vajāšanas jomā un aicinājusi turpmāk pilnveidot šīs jomas tiesisko struktūru.

- **Vispārējais konteksts**

Amsterdamas līgums noteica augsta līmeņa brīvības, drošības un tiesiskuma telpas izveidošanu kā jaunu Eiropas Savienības mērķi.

Brīva personu kustība šajā teritorijā pieprasa rīcību to drošības trūkumu novēršanai, ko izraisīja robežkontroles atcelšana, jo noziedzīgu darbību veicēji spēj pārvietoties tikpat brīvi kā likumpaklausīgi pilsoņi. Jānovērš nesodāmība, ko izraisa nepietiekama sadarbība.

Pierobežas apgabalos policijas ikdienas darbā visvairāk jūtama dažādu jurisdikciju savstarpēji mijiedarbīgās līdzāspastāvēšanas ietekme. Tādēļ šajos apgabalos visnepieciešamākie ir pienācīgi sadarbības mehānismi, lai risinātu drošības problēmas, kas ir lielākas nekā citviet Eiropas Savienībā pastāvošās. Lai gan katrs apgabals demogrāfiski, ģeogrāfiski un labklājības līmenī ir unikāls, līdzīgas iezīmes vajadzībās pēc sadarbības ļauj izstrādāt vienotu sistēmu, lai novērstu šķēršļus sadarbībai, koordinētu rīcību un īstenotu informācijas apmaiņu. Ja vienotu sistēmu neizdosies radīt, atšķirīgās prakses noziegumu ar pārrobežas ietekmi atklāšanā, izmeklēšanā un saukšanā pie atbildības traucēs likumu izpildi un apdraudēs drošību.

Lai risinātu šīs problēmas vispārējas sistēmas trūkuma apstākļos, dalībvalstis savā starpā noslēdza divpusējus līgumus. Šengenas konvencija aprobežojas ar vispārīgiem nosacījumiem, atstājot sīkākas detaļas dalībvalstu pārziņā. Tomēr izveidojusies situācija, iegūtā pieredze un ES līmenī izteiktās prasības prasa tiesiski noteikt kopīgus pamatprincipus, lai uzlabotu pašreizējos mehānismus un nodrošinātu struktūras turpmākai attīstībai.

Dažas no izveidotajām struktūrvienībām izrādījušās ārkārtīgi efektīvas, tostarp pastāvīgās sadarbības centri, kas apvieno vietējo tiesiskās kārtības nodrošināšanas struktūru ieinteresētās puses.

- **Pašreizējie noteikumi priekšlikuma darbības jomā**

Tamperes Padomes 1999. gada secinājumi nodrošināja detalizētu informāciju par normatīvo un, mazākā mērā, operatīvo pamatojumu brīvības, drošības un tiesiskuma telpai, ko ieviesa Līgums par Eiropas Savienību, proti, 1997. gada Amsterdamas Līgums.

1998. gada Vīnes Rīcības plāns[1], kas paliek spēkā saskaņā ar Amsterdamas Līgumu, aicināja paplašināt pārrobežu sadarbību, piemēram, nodibinot pastāvīgas sadarbības struktūrvienības pie iekšējām robežām kopīgu policijas iecirkņu, kā arī policijas un muitas sadarbības centru formā.

[1] OV C 19, 23.1.1999., 1. lpp.

1990. gada Šengenas konvencija, ko ES sistēmā iekļāva Amsterdamas Līgums, paredz robežkontroles atcelšanu, tai pat laikā pastiprinot kontroles pasākumus pie ārējām robežām. Lai atsvērtu drošības trūkumus, ko radīja robežkontroles atcelšana, tika ieviesti jauni mehānismi policijas sadarbības īstenošanai un veicināšanai.

Eiropadome 2004. gada 5. novembra Hāgas programmā aicina Komisiju nākt klajā ar priekšlikumiem saistībā ar Šengenas *acquis* turpmāku izstrādi attiecībā uz policijas iestāžu operatīvo pārrobežu sadarbību.

- **Atbilstība citiem Eiropas Savienības politikas virzieniem un mērķiem**

Šis lēmums atbilst politikām, kas vērstas uz brīvības, drošības un tiesiskuma telpas pakāpenisku izveidošanu.

2) KONSULTĀCIJAS AR IEINTERESĒTAJĀM PUSĒM UN IETEKMES NOVĒRTĒŠANA

- **Konsultācijas ar ieinteresētajām pusēm**

Īpašas konsultācijas nebija nepieciešamas. Secinājumi, ko varētu būt sniegušas šādas konsultācijas, pastāv iepriekšējo un pašreizējo ES līmeņa darbību kontekstā (izpēte, Padomes grupas un citi Eiropas forumi, kas nodarbojas ar policijas sadarbību). Šajās sanāksmēs konsekventi tika uzsvērti jautājumi, kas minēti šajā lēmumā kā pārrobežu sistēmas vajadzības. Vissvarīgākie izmantotie avoti ir 1) Komisijas 2004. gada 18. maija paziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei par policijas un muitas sadarbības veicināšanu Eiropas Savienībā (KOM(2004)376 galīgais, 18.5.2004), kura kontekstā Komisija konsultējusies ar dalībvalstu tiesiskās kārtības nodrošināšanas iestādēm, un, kas balstīts uz a) plašu pētījumu un b) Šengenas novērtēšanas procesa rezultātiem 2000.-2004. gadā; 2) Ieteikumu katalogu Šengenas *acquis* pareizai piemērošanai un labākajai praksei: daļa par Policijas sadarbību (dok. 9788/01/03 SCH-EVAL 40 COMIX 328, REV 1 2003. gada 16. jūnijā), kas ietvēra konkrētus tiesiskās kārtības nodrošināšanas iestāžu ieteikumus šī priekšlikuma aptvertajā jomā; 3) Eiropas Policijas vadītāju operatīvās grupas apspriežu rezultāti par sadarbības nostiprināšanu apgabalos pie kopīgajām robežām; 4) 2004. gada martā Nīderlandē notikušā semināra „Policijas darbs bez robežām" secinājumi.

- **Ekspertu slēdzienu apkopošana un izmantošana**

Nav piemērojama.

- **Ietekmes novērtēšana**

Attiecībā uz ietekmi uz pamattiesībām jāuzsver, ka lēmuma tiešais mērķis ir sniegt ieguldījumu Pamattiesību hartas 2. un 3. panta īstenošanā, kur ir teikts, ka ikvienam ir tiesības uz dzīvību un fizisko neaizskaramību; šis mērķis tiek sasniegts, sekmējot sadarbību pārrobežu tiesībaizsardzībā, vienlaicīgi ievērojot dalībvalstu atšķirīgās juridiskās tradīcijas un sistēmas, kā arī citas Hartā atzītās pamattiesības un principus. Turklāt datu apstrāde tiek aizsargāta atbilstoši Hartas 8. pantam.

3) PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

- **Piedāvātās darbības kopsavilkums**

Lēmums nodrošina pārredzamu, vienotu sistēmu, kuras ietvaros notiek un var turpmāk attīstīties policijas pārrobežu sadarbība, jo īpaši pie kopīgajām robežām. Lai to īstenotu, lēmumā iekļauti vispārējie noteikumi, lai veicinātu tiesiskās kārtības nodrošināšanas iestāžu stratēģisko un operatīvo sadarbību un tādējādi tuvinātu Līguma par Eiropas Savienību 29. panta īstenošanu, t.i. nodrošinātu Eiropas Savienības pilsoņiem augstu drošības līmeni.

Konkrētāk šo mērķi sasniedz, a) nostiprinot un uzlabojot informācijas apmaiņu par visiem jautājumiem saistībā ar tiesiskās kārtības nodrošināšanas iestāžu sadarbību, b) īstenojot vienotu rīcību pastāvīgā stratēģisko un operatīvo darbību koordinācijā, c) īstenojot vienotu rīcību operatīvo darbību veikšanā, d) paplašinot pašreizējās pārrobežu sadarbības iespējas un e) nodrošinot novērošanas un sadarbības struktūras, lai veicinātu turpmāko attīstību. Šis lēmums neietekmē Šengenas Konvencijas 2. pantā noteikto kontroles atcelšanu pie iekšējām robežām.

- **Juridiskais pamats**

Priekšlikuma juridisko pamatu nodrošina 30. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunkts, 32. pants un 34. panta 1. punkta c) apakšpunkts Līgumā par Eiropas Savienību. Saskaņā ar 5. panta 1. punktu Protokolā, ar kuru Šengenas *acquis* iekļauj Eiropas Savienības sistēmā, priekšlikumi un iniciatīvas, kas balstās uz Šengenas *acquis*, ir pakļautas Līgumu nosacījumiem.

- **Subsidiaritātes princips**

Subsidiaritātes princips ir piemērojams, priekšlikuma darbības joma nav Eiropas Savienības ekskluzīvā kompetencē.

Dalībvalstis nevar pietiekami sasniegt priekšlikuma mērķus šādu iemeslu dēļ.

Priekšlikuma mērķis ir izveidot pārredzamu sistēmu tiesiskās kārtības nodrošināšanas iestāžu sadarbībai, kas tiek piemērota visā Eiropas Savienībā. Tas veicinās likumu ievērošanu līdzvērtīgi augstā līmenī un novērsīs izkropļojumus, ko izraisa neatbilstības, kas apdraud pilsoņu drošību. Šo mērķi dalībvalstis, rīkojoties vienas, faktiski nevar sasniegt. Papildus ar šo lēmumu izdarīto Šengenas Konvencijas grozījumu dalībvalstis nevar īstenot, rīkojoties vienas.

Dalībvalsts nevar pārvaldīt tās drošību izolēti robežu caurlaidības dēļ, bet arī tiesiskās kārtības nodrošināšanas kopienu savstarpējās atkarības dēļ. Sekojošai kopīgajai vispārīgai un savstarpējai atbildībai par drošību Eiropas Savienībā, kas tiek uztverta kā brīvības, drošības un tiesiskuma telpa, vajadzīgi tādi līdzekļi kā šis lēmums. Priekšlikums vienā pārredzamā sistēmā apvieno dažādās formas un iezīmes, kas izveidotas kopš Šengenas Konvencijas stāšanās spēkā. Ja tas netiks veikts, radīsies nevienmērīgas attīstības risks tiesiskās kārtības nodrošināšanas praksē un, tātad arī risks pilsoņu drošībai dažādās Eiropas Savienības daļās.

Savienības mēroga rīcība labāk sasniegs šos priekšlikuma mērķus šādu iemeslu dēļ.

Lēmums paredz „vispārīgus noteikumus ar nolūku sekmēt stratēģisko un operatīvo sadarbību" starp dalībvalstu tiesiskās kārtības nodrošināšanas iestādēm un paaugstina „Eiropas Savienības pilsoņu drošības līmeni". Lēmums pārredzamā, turpmāko attīstību veicinošā sistēmā aptver vienotos pārrobežu sadarbības principus un prakses, kas izstrādātas pēdējo desmit gadu laikā Šengenas Konvencijas kontekstā un pēdējos piecos gados brīvības, drošības un tiesiskuma telpas darbības kontekstā. Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 61. pantā un Līguma par Eiropas Savienību 29. pantā ietvertā brīvības, drošības un tiesiskuma jomas koncepcija prasa vienotu politiku, cita starpā, pārrobežu sadarbības jomā nacionālo tiesiskās kārtības nodrošināšanas darbību savstarpējās saistības dēļ. Priekšlikuma mērķis ir izveidot līdzsvaru starp prakses nostiprināšanu, sadarbības atvieglināšanu un operatīvās prakses vienotu attīstību. Šai ziņā tiek ievērota dalībvalstu suverēnā atbildība, piemēram, līdzekļu izvēlē un lēmumu pieņemšanā par tiesiskās kontroles stratēģijām, tai pat laikā nodrošinot vienotas sadarbības iespējas, kad tā tiek uzskatīta par nepieciešamu.

Pārrobežu tiesiskās kārtības nodrošināšanas iestāžu sadarbības kvalitatīvā novērtēšana ir Šengenas novērtēšanas procesa svarīga sastāvdaļa. Šajā kontekstā pastāv vienprātība, ka nepieciešams ievērot kopīgi pieņemtus principus, lai sasniegtu vienlīdz augstu drošības līmeni

brīvības, drošības un tiesiskuma jomā un izvairītos no izmaiņām noziedzīgo darbību struktūrā un negatīvām netiešajām sekām attiecībā uz valstu drošību. Tai pat laikā visas dalībvalstis ir vienisprātis, ka ievērojot vienotus principus, jāatstāj pietiekama pietiekamas iespējas, lai dalībvalstis varētu patstāvīgi izlemt, cik lielā mērā tās iesaistās pārrobežu sadarbībā, un saistīt to ar aktuālo operatīvo realitāti. Lai sasniegtu šo līdzsvaru un arī uzlabotu sadarbības kvalitāti un iespējas, šajā lēmumā tiek apkopota pēdējo desmit gadu laikā uzkrātā pieredze. Lēmums nodrošina šo izstrāžu atgriezenisko saiti ar sadarbības struktūrām un tādējādi atbalsta labākās prakses un pastāvīgus uzlabojumus. Komisijas finansētās projektu programmas (AGIS) vai Padomes aizgādībā organizētā līdzīga veida analīze norāda uz vienotu principu un prakses nepieciešamību.

Priekšlikums padara pārredzamas pēdējo desmit gadu izstrādes, nodrošina infrastruktūru sadarbības uzlabošanai, koordinācijai un informācijas apmaiņai, un saglabā dalībvalstu tiesības patstāvīgi izlemt, kādā mērā tās iesaistās pārrobežu sadarbībā, kas pieskaņota aktuālās realitātes vajadzībām. Tas tomēr nodrošina, ka gadījumā, ja dalībvalstis nolemj iesaistīties sadarbības pasākumos, tās rīkojas, pamatojoties uz vienotiem standartiem. Tas arī paredz vienotus novērošanas un pārskata mehānismus, lai koriģētu procesus un nodrošinātu pārredzamu attīstību. 40. un 41. panta grozījums Šengenas Konvencijā jāveic ES līmenī.

Priekšlikums tādējādi atbilst subsidiaritātes principam.

- **Proporcionalitātes princips**

Priekšlikums atbilst proporcionalitātes principam šādu iemeslu dēļ.

Priekšlikums paredz vienotus sadarbības principus un struktūras, atstājot operatīvos aspektus dalībvalstu ziņā. Priekšlikums neskar valstu atbildību nodrošināt to pilsoņu drošību, ne arī to kompetenci organizēt tiesiskās kārtības nodrošināšanu tādā veidā, kāds tiek uzskatīts par piemērotu, lai atbilstu attiecīgās valsts praksei. Tai pat laikā priekšlikums novērš subsidiaritātes principa piemērošanas izraisītās atšķirības, kas kaitē sabiedrības drošības vajadzībām vai brīvības, drošības un tiesiskuma jomas darbībai. Šī iemesla dēļ ir pietiekami un adekvāti noteikt vienotus minimālos standartus attiecībā uz pietiekamām tiesiskās kārtības nodrošināšanas iespējām pierobežu apgabalos, lai vienādi cīnītos pret noziedzību.

Papildu izmaksas, kas tiek lēstas ap 202 500 euro gadā, veidojas saistībā ar Regulatīvo komiteju, ko izveido atbilstoši šim lēmumam. Uzņēmējus un pilsoņus, lai gan tie gūst labumu no sadarbības, kas izveidota saskaņā ar šo dokumentu, šī lēmuma darbība neskar.

- **Līdzekļu izvēle**

Izvēlētais līdzeklis ir lēmums, kas balstās uz Līguma par Eiropas Savienību 34. panta 2. punkta c) apakšpunktu. Citi līdzekļi nebūtu piemēroti šādu iemeslu dēļ.

Atturēšanās no tiesību akta pieņemšanas neļautu īstenot Hāgas programmā izteiktos centienus. Tas neļautu arī īstenot vienotos darbības elementus, kas ir pamatā dažādiem divpusējiem un daudzpusējiem sadarbības dokumentiem. Stingrākus vai detalizētākus noteikumus saturošā tiesību aktā nebūtu ņemtas vērā pierobežu apgabalu demogrāfiskās, ģeogrāfiskās vai organizatoriskās īpatnības.

Regulatīvas alternatīvas (daudzpusēju tiesiskās kārtības nodrošināšanas projektu, rokasgrāmatu, labākās prakses katalogu un savstarpēju pārskatu subsidēšana) jau pastāv, bet tās ir izrādījušās nepietiekamas, lai nodrošinātu vienotu sadarbības principu sistēmu. Prasība uzlabot pārrobežu sadarbību, ko paredz šis lēmums, tika izteikta Hāgas programmā.

4) IETEKME UZ BUDŽETU

Aprēķinātā kopējā summa 202 500 euro gadā no ES budžeta būs jāizmanto cilvēkresursiem un administratīvajiem izdevumiem saistībā ar sapulcēm, ko sasauks Regulatīvā komiteja, kuru saskaņā ar šo lēmumu izveido un nosaka tās uzdevumus. No tās darbības sākuma līdz laikam, kad šajā lēmumā ietvertie priekšlikumi būs sākuši darboties pilnībā, komitejai būs jātiekas biežāk, un tai būs nepieciešams intensīvāks administratīvais atbalsts, lai izstrādātu vienotu pieeju un risinājumus, piemēram, saistībā ar parauglīgumu sastādīšanu, vienotu struktūru radīšanu un novērtēšanas aspektiem. Regulatīvajai komitejai jātiekas regulāri, paredzams, ka divas reizes gadā, lai apspriestu, kāda plānošana un pasākumi jāveic saistībā ar šā lēmuma 3. panta īstenošanu attiecībā uz policijas un muitas sadarbības uzlabošanu. Šīs sapulces organizē un vada Komisijai.

5) PAPILDU INFORMĀCIJA

- **Pašreizējo tiesību aktu atcelšana**

Priekšlikuma pieņemšana paredz pašreizējo tiesību aktu atcelšanu.

- **Priekšlikuma detalizēts skaidrojums**

Ar 1. pantu nosaka lēmuma priekšmetu un nolūku, t.i., paaugstināt pilsoņu drošības līmeni, veicinot policijas un muitas dienestu operatīvo un stratēģisko sadarbību, jo īpaši pie Šengenas zonas iekšējām robežām. Tas paredz vispārīgu pasākumu struktūru sadarbības uzlabošanai.

Ar 2. pantu nosaka pamata terminoloģiju.

3. pants pamatojas uz 39. pantu Šengenas Konvencijā un Izpildu komitejas 1998. gada 16. decembra un 1999. gada 28. aprīļa lēmumu, kas paredz papildināmu to jomu sarakstu, kurās jāuzlabo informācijas apmaiņa.

4. pantā (koordinācija) ir uzskaitīti konkrēti tiesiskās kontroles nodrošināšanas pasākumi pierobežas apgabalos, kurus nepieciešams koordinēt, un nosacījumi koordinācijas veicināšanai. Ar to arī risina jautājumu par nesaderīga aprīkojuma izmantošanu, kas līdz šim ir atzīts par ievērojamu šķērsli pārrobežu sadarbībai.

Ar 5. pantu nosaka dažādas operatīvās sadarbības metodes, piemēram, veicamo uzdevumu deleģēšanu sadarbības koordinatoriem vai citu dalībvalstu amatpersonām. Minētie pasākumi palīdzēs efektīvi izmantot pieejamos resursus.

Ar 6. pantu paredz pienākumu izveidot pastāvīgas sadarbības struktūrvienības robežas apgabalos.

Ar 7. pantu paredz datu aizsardzību, piemērojot Šengenas Konvencijas VI sadaļā noteiktos standartus.

Ar 8. pantu nosaka regulāru divpusēju sadarbības novērtējumu veikšanu un aicina Komisiju iesniegt novērtējuma ziņojumus Padomei.

Ar 9. pantu nosaka priekšlikuma saistību ar divpusējiem līgumiem vai nolīgumiem.

Ar 10. pantu izveido Regulatīvo komiteju, kuru veido dalībvalstu pārstāvji un kuru vada Komisijas pārstāvis.

Ar 11. pantu groza 40. panta 1. 2. un 7. punktu Konvencijā (novērošana) un paplašina Šengenas Konvencijas 41. panta (operatīvā vajāšana) jomu un atceļ tajā noteikto ierobežojumu par piemērošanu tikai sauszemes robežām.

Ar 12. pantu min Šengenas *acquis*, kas jāatceļ šī priekšlikuma kontekstā.

Ar 13. pantu nosaka laika posmus priekšlikuma īstenošanai.

2005/0131(CNS)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par policijas iestāžu sadarbības uzlabošanu starp Eiropas Savienības dalībvalstīm, jo īpaši uz iekšējām robežām, ar kuru groza Konvenciju par Šengenas Līguma īstenošanu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 30. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktu, 32. pantu un 34. panta 2. punkta c) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu[2],

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu[3],

tā kā:

(1) Līguma par Eiropas Savienību 29. pants nosaka, ka viens no Eiropas Savienības mērķiem ir nodrošināt pilsoņiem augsta līmeņa drošumu brīvības, drošības un tiesiskuma telpā, izstrādājot dalībvalstu kopīgu rīcību policijas un tiesiskās sadarbības jomā saistībā ar noziedzīgu nodarījumu novēršanu un apkarošanu;

(2) Vīnes Rīcības plānā[4], kas pieņemts 1998. gada 11. decembrī, ir atbalstīta tiesu, policijas, muitas un citu kompetento iestāžu cieša sadarbība, lai novērstu un apkarotu organizēto un citādu noziedzību, un izteikts aicinājums izstrādāt nosacījumus un ierobežojumus vienas dalībvalsts kompetento policijas un muitas iestāžu darbībai citas dalībvalsts teritorijā ar šīs dalībvalsts atbalstu un piekrišanu;

(3) Eiropadomes 1999. gada 15. un 16. oktobra Tamperes sanāksmes secinājumos ir apstiprināta vajadzība paplašināt sadarbību cīņā pret noziedzību un pēc iespējas labāk izmantot sadarbību starp dalībvalstu iestādēm, izmeklējot pārrobežu noziedzīgos nodarījumus jebkurā dalībvalstī, un izteikts aicinājums izveidot kopējas izmeklēšanas grupas saskaņā ar Padomes pamatlēmumu 2002/465/TI[5].

(4) Ar 1990. gada Konvenciju, ar kuru īsteno Šengenas 1985. gada 14. jūnija Līgumu par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām (tālāk tekstā – „Šengenas Konvencija")[6], kas iekļauta Eiropas Savienības sistēmā saskaņā ar Protokolu, kurš pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, kā viens no pasākumiem, lai kompensētu kontroles atcelšanu pie Šengenas dalībvalstu kopīgām robežām, ir ieviestas jaunas sadarbības formas starp dalībvalstu policijas iestādēm. Šengenas Konvencija stājās spēkā 1995. gada 26. martā, un kopš tā laika sadarbība dalībvalstu policijas un muitas iestāžu vidū ir ievērojami paplašinājusies.

---

2 OV C […]., […]., […]. lpp.
3 OV C […]., […]., […]. lpp.
4 OV C 19, 23.1.1999., 42. punkts un 44. punkta b) apakšpunkts
5 OV L 162, 20.6.2002., 1. lpp.
6 OV L 239, 22.9.2000, 19. lpp.

(5) Dalībvalstis ir noslēgušas daudzus divpusējus nolīgumus un noteikušas kārtību, lai reglamentētu attiecīgo dienestu sadarbības īpašos aspektus pierobežas apgabalos. Tā kā šajā jautājumā nav vienotas Eiropas Savienības nostājas, pie kopīgām robežām iespējams atšķirīgs drošības līmenis, kā liecina publicētie ministru ieteikumi, kas balstās uz ziņojumiem, ko iesniegusi Šengenas Konvencijas vērtēšanas un īstenošanas pastāvīgā komiteja.

(6) Paziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei par policijas un muitas sadarbības pastiprināšānu Eiropas Savienībā[7] Komisija uzsver, ka saistībā ar sadarbību pie iekšējām robežām ir ievērojami jāpaplašina gan sadarbības tiesiskais pamats un operatīvo pasākumu apjoms, gan jāvairo dalībvalstu centieni, lai Eiropas Savienība kļūtu par patiesu brīvības, drošības un tiesiskuma telpu;

(7) Programma, kas pieņemta Eiropadomes tikšanās laikā 2004. gada 4. un 5. novembrī Hāgā, aicina Komisiju izvirzīt priekšlikumus, lai turpmāk izstrādātu Šengenas *acquis* attiecībā uz pārrobežu operatīvo policijas sadarbību. Programmā atzīts, ka optimāla aizsardzības līmeņa sasniegšana brīvības, drošības un tiesiskuma jomā prasa kompetento tiesiskās kārtības nodrošināšanas iestāžu, jo īpaši policijas, muitas un robežsardzes, daudzpusēju un saskaņotu rīcību gan Eiropas Savienības, gan valstu līmenī;

(8) Tādēļ ir nepieciešams ar daudzpusīgiem līdzekļiem uzlabot policijas sadarbību, jo īpaši pie Eiropas Savienības iekšējām robežām, lai uzlabotu informācijas apmaiņu, koordināciju un operatīvo sadarbību. Šim lēmumam jātiecas pēc tā, lai šajā uzlabotajā sadarbībā procedūras būtu pēc iespējas standartizētas, vienkāršotas un ātras, vislielākā uzmanība jāpievērš operatīvās darbības aspektiem, kas balstās uz kopīgiem stratēģiskiem apsvērumiem, un jāuzlabo cilvēku un materiālo resursu izvietojuma lietderība un efektivitāte.

(9) Ir pieņemts vienprātīgs atzinums, ka vispusīga informācijas apmaiņa ir viens no svarīgākajiem priekšnoteikumiem, lai varētu garantēt tiesiskās kārtības nodrošināšanas iestāžu sadarbības efektivitāti. Lai saskaņoti īstenotu 39. pantu Šengenas Konvencijā, ir nepieciešams noteikt, ar kuriem informācijas veidiem dalībvalstu tiesiskās kartības nodrošināšanas iestādes varētu veikt tiešu informācijas apmaiņu, lai novērstu un atklātu noziedzīgus nodarījumus bez nepieciešamības izdarīt vai novirzīt pieprasījumu tiesu iestādēm;

(10) Rezultatīvu sadarbību var panākt tikai ar vispusīgu sadarbības koordināciju. Tādēļ pierobežas apgabalos dalībvalstīm jākoordinē policijas un muitas iestāžu sadarbība ar tādiem līdzekļiem kā kopēja operatīvās darbības un resursu plānošana, pastāvīgs savstarpējo konsultāciju un informācijas apmaiņas mehānisms un, ja vajadzīgs, kopējas mācības un treniņi īpašām situācijām (piemēram, cilvēku nolaupīšana, ķīlnieku sagrābšana, demonstrācijas);

(11) Jānosaka operatīvās sadarbības veidi, kas ļautu paplašināt kopīgo resursu pieejamību un to izvietošanas efektivitāti un palielināt to pasākumu lietderību, kas attiecas gan uz ikdienas darbu, gan uz īpašām situācijām;

(12) Jāizveido pastāvīgas struktūrvienības informācijas apmaiņai, lai veicinātu sadarbību un koordināciju un novērotu ar tām saistītos procesus.

---

[7] KOM(2004)376 galīgais, 2004.5.18.

(13) Šī lēmuma 10. pantā sniegto regulatīvo procedūru ievēro saistībā ar vispārīgiem pasākumiem, piemērojot 3. panta nosacījumu, piemēram, izstrādājot standarta tehniskos risinājumus un formātus informācijas izplatīšanai.

(14) Šengenas Konvencijas noteikumi attiecībā uz pārrobežu novērošanu un pārrobežu operatīvo vajāšanu jāgroza ar mērķi paaugstināt kriminālās izmeklēšanas darbību rezultativitāti un panākumus, pilnvarojot pārrobežu novērošanu un pārrobežu operatīvo vajāšanu, izmeklējot tādus noziedzīgus nodarījumus, kuros iespējama padošanās vai izdošana. Turklāt pārrobežu operatīvā vajāšana nedrīkst aprobežoties ar sauszemes robežām.

(15) Tā kā izvirzītā priekšlikuma mērķus, konkrēti, policijas un muitas iestāžu operatīvās sadarbības uzlabošanu, jo īpaši pie iekšējām robežām, dalībvalstis nevar pietiekami īstenot, ņemot vērā minēto jautājumu pārrobežu raksturu, un tie dalībvalstu savstarpējās saistības dēļ var tikt labāk sasniegti Eiropas Savienības līmenī, Padome drīkst pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā to nosaka 5. pants Eiropas Kopienas dibināšanas līgumā un 2. pants Līgumā par Eiropas Savienību. Saskaņā ar proporcionalitātes principu, kā to paredz 5. pants Eiropas Kopienas dibināšanas līgumā, šis lēmums nepārsniedz šo mērķu sasniegšanai vajadzīgos pasākumus.

(16) Apvienotā Karaliste piedalās šī lēmuma pieņemšanā, izņemot šī lēmuma 11. panta 2. punktu, saskaņā ar 5. pantu Protokolā, ar kuru Šengenas *acquis* iekļauj Eiropas Savienības sistēmā un kurš ir pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, un 8. panta 1. punktu Padomes 2000. gada 29. maija Lēmumā 2000/365/EK par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā.

(17) Īrija piedalās šī lēmuma pieņemšanā, izņemot šī lēmuma 11. panta 1. un 2. punktu, saskaņā ar 5. pantu Protokolā, ar kuru Šengenas *acquis* iekļauj Eiropas Savienības sistēmā un kurš ir pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, un 6. panta 2. punktu Padomes 2002. gada 28. februāra Lēmumā 2002/192/EK par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā.

(18) Šis lēmums neskar nosacījumus attiecībā uz Apvienotās Karalistes un Īrijas daļējo piedalīšanos Šengenas *acquis*, kā to nosaka attiecīgi Lēmums 2000/365/EK un Lēmums 2002/192/EK.

(19) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju šis lēmums turpmāk attīsta Šengenas *acquis* noteikumus, kā tas paredzēts Nolīgumā, ko noslēgusi Eiropas Savienības Padome, Islandes Republika un Norvēģijas Karaliste par šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un izstrādē, un tas pieder jomai, kas minēta 1. panta H punktā Padomes 1999. gada 17. maija Lēmumā 1999/437/EK par dažiem pasākumiem, lai piemērotu minēto nolīgumu[8].

(20) Attiecībā uz Šveici šis lēmums turpmāk attīsta Šengenas *acquis* noteikumus, kā tas paredzēts Nolīgumā, ko noslēgusi Eiropas Savienība, Eiropas Kopiena un Šveices Konfederācija par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un izstrādē, un tas pieder jomai, kas minēta 1. panta H punktā Padomes 1999. gada 17. maija Lēmumā 1999/437/EK par dažiem pasākumiem, lai piemērotu

[8] OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.

minēto nolīgumu, un kas skatāma saistībā ar 4. panta 1. punktu Padomes Lēmumā 2004/849/EK[9] par Nolīguma parakstīšanu Eiropas Savienības vārdā un par dažu tā noteikumu provizorisku piemērošanu.

(21) Šis lēmums ir tiesību akts, kas pamatojas uz Šengenas *acquis* noteikumiem vai ir citādi ar tiem saistīts 2003. gada Pievienošanās akta 3. panta 1. punkta nozīmē, izņemot šī lēmuma 11. pantu, attiecībā uz kuru ir spēkā 2003. gada Pievienošanās akta 3. panta 2. punkta noteikumi.

(22) Šis lēmums ievēro pamata tiesības un principus, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā,

IR NOLĒMUSI ŠĀDI.

1. pants
Temats

1. Šis lēmums paredz vispārīgus noteikumus ar nolūku sekmēt 2. pantā noteikto iestāžu stratēģisko un operacionālo sadarbību, jo īpaši pie iekšējām robežām, un paaugstināt Eiropas Savienības pilsoņu aizsardzības līmeni:

   (a) nostiprinot un uzlabojot informācijas apmaiņu saistībā ar visiem jautājumiem, kas attiecas uz šī līguma aptverto iestāžu sadarbību;

   (b) nodrošinot pastāvīgu vienotu rīcību stratēģiskās un operatīvās darbības koordinēšanā;

   (c) nodrošinot vienotu rīcību, veicot operatīvo darbību.

2. Dalībvalstis, kam ir kopējas robežas, paplašina sadarbību, jo īpaši pierobežas apgabalos, ar nolūku:

   (a) novērst, atklāt un izmeklēt jebkuru noziedzīgu nodarījumu, kas izdarīts pierobežas apgabalos vai kas īpaši ietekmē drošības līmeni šajos apgabalos;

   (b) novērst draudus sabiedriskajai kārtībai un iekšējai drošībai un vērsties pret sabiedriskās kārtības traucējumiem;

   (c) veicināt pierobežas ceļu, ūdens, dzelzceļu un gaisa satiksmes drošību gadījumos, kad tas ietilpst šajā lēmumā minēto iestāžu atbildības jomās;

   (d) savstarpēji palīdzēt novērst un cīnīties pret noziedzīgiem nodarījumiem, kas izraisa vai var izraisīt ārkārtas situācijas, katastrofas vai smagus nelaimes gadījumus;

   (e) panākt un uzturēt augstu zināšanu līmeni jautājumos, kas saistīti ar šī lēmuma aptvertajām iestādēm un attiecīgajām tiesiskajām un administratīvajām struktūrām;

   (f) uzlabot šī lēmuma aptverto iestāžu personāla prasmes, ieskaitot valodu apguvi, ņemot vērā sadarbībai konkrētā robežas apgabalā nepieciešamās speciālās zināšanas, ko neaptver vai pietiekamā apjomā

[9] OV L 368, 15.12.2004, 26. lpp.

neaptver Eiropas Policijas koledžas (CEPOL) vispārīgā mācību programma.

3. Šis lēmums neietekmē kontroles atcelšanu pie iekšējām robežām, kas noteikta 18. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā, ar kuru izveido Kopienas noteikumu kodeksu, kas regulē personu pārvietošanos pāri robežām[10].

2. pants
Definīcijas

Šajā lēmumā:

a) „Iekšējās robežas" atbilst Šengenas Konvencijas 1. pantā minētajai nozīmei[11].

b) „Pierobežas apgabali" ir teritorija, ko šādi definē dalībvalstis, bet kam obligāti jāaptver attiecīgās dalībvalsts teritorija, nepārsniedzot 50 kilometru attālumu no robežas.

c) „Šajā lēmumā minētās iestādes" ir policijas, muitas un citas iestādes, kas darbojas saskaņā ar VI sadaļu Līgumā par Eiropas Savienību, izņemot tiesas iestādes.

3. pants
Informācijas apmaiņa

1. Lai piemērotu Šengenas Konvencijas 39. pantu, palīdzību sniedz un informāciju pārsūta pēc dalībvalstu policijas iestāžu pieprasījuma, jo īpaši šādās jomās:

(a) transportlīdzekļu īpašnieku un vadītāju identifikācija, ieskaitot kuģu un lidmašīnu īpašniekus un vadītājus;

(b) transportlīdzekļu vadītāja apliecību pārbaude, ieskaitot apliecības, kas attiecas uz kuģu un lidmašīnu vadīšanu;

(c) atrašanās un dzīvesvietas noskaidrošana;

(d) telekomunikāciju abonentu identifikācija (telefona, faksa un interneta abonenti);

(e) tādas informācijas iegūšana, ko iesaistītās personas policijai sniedz brīvprātīgi;

(f) personu identifikācija;

(g) kriminālizmeklēšanas informācijas pārsūtīšana no datu bāzēm vai datnēm, ko kontrolē šī lēmuma aptvertās iestādes, atbilstoši attiecīgajiem nosacījumiem par datu aizsardzību;

(h) plānu sagatavošana un meklēšanas pasākumu koordinācija, un ārkārtas meklēšanas ierosināšana;

(i) preču, jo īpaši ieroču un transportlīdzekļu, izcelsmes noskaidrošana, piemēram, izsekojot preču izplatīšanas kanālus;

(j) pierādījumu izpēte, piemēram, transportlīdzekļu bojājumi pēc negadījumiem, kad vainīgais aizbēg, un dzēsumi dokumentos;

---

10 OV L […], […], […]. lpp.

11 [PM: var būt jāpārskata saistībā ar direktīvas pieņemšanu, kas ietilpst Paziņojumā KOM(2004)391 galīgais par noteikumiem, kas regulē personu pārvietošanos pāri robežām]

(k) oficiālu valsts dokumentu pārbaude;

(l) operatīvu darbību organizēšana saistībā ar pārrobežu novērošanu un vajāšanu, kontrolējamām piegādēm un slepenām operācijām;

(m) vietējie noziedznieki vai noziedznieku grupas un to darbības metodes.

2. Informācija, kas minēta 1. punktā var tikt pārsūtīta pēc tā dienesta iniciatīvas, kas to nodrošina, jebkurai ar to saistītai iestādei, uz kuru attiecas šis lēmums.

3. Jebkādus turpmākus detalizētus noteikumus, kas nepieciešami šī panta īstenošanai un kas attiecas uz tādas informācijas noteikšanu, kas var tikt padarīta pieejama, pieejas pakāpēm un apmaiņas kanāliem, pieņem saskaņā ar regulatīvo procedūru, kas minēta 10. pantā.

4. pants
Strukturālā koordinācija

1. Neierobežojot tiesas iestāžu kompetenci, dalībvalstis koordinē šī lēmuma aptverto iestāžu pārrobežu darbību pierobežas apgabalos.

Šī koordinācija jo īpaši paredz:

(a) sagatavot, saskaņot un īstenot tādu operatīvo darbību plānošanu un norisi kā, piemēram, novērošanas operācijas, kratīšanas un noziedzīgu nodarījumu novēršanas pasākumi, ieskaitot publisku demonstrāciju novērošanu un attiecīgu resursu plānošanu;

(b) pārbaudīt aprīkojuma saderību un tā kopējas izmantošanas iespējas, jo īpaši attiecībā uz komunikāciju un novērošanas tehnoloģijām;

(c) radīt un ieviest kopējas apmācību programmas, ieskaitot kopējus treniņus īpašām situācijām. Šajā jomā var organizēt lietišķus komandējumus, apmaiņas programmas, kopējus mācību projektus, ieskaitot valodu apguvi, un izveidot kopējas izglītības programmas attiecībā uz sadarbību konkrētā pierobežas apgabalā.

2. Lai atvieglinātu šī līguma aptverto iestāžu darbības koordināciju pierobežas apgabalos, dalībvalstis jo īpaši:

(a) savlaicīgi un pēc pašu iniciatīvas informē šīs iestādes un pastāvīgās sadarbības struktūras, kas minētas 6. panta 1. punktā, par darba grafikiem, plānotām operācijām un aktivitātēm, ieskaitot novērošanu, slepenas operācijas un kontrolējamas piegādes, un par gaidāmiem notikumiem, kas var ietekmēt attiecīgo kaimiņvalsts iestāžu darbību pie robežām;

(b) sastāda kopīgus ziņojumus par riska novērtējumu un aktuālo situāciju;

(c) informē kaimiņvalsts iestādes par administratīvām un organizatoriskām izmaiņām, kas var ietekmēt šo iestāžu darbības rezultātus pie robežām;

(d) padara visu attiecīgo informāciju pieejamu pastāvīgajām sadarbības struktūrām šī lēmuma 6. panta 1. punkta nozīmē;

(e) dalās visā vajadzīgajā operatīvajā informācijā ar šīm iestādēm un ar pastāvīgajām sadarbības struktūrām, kas minētas 6. panta 1. punktā, jo

īpaši regulāri atjaunojot Rokasgrāmatu par pārrobežu policijas sadarbību, kas pieņemta ar Izpildu komitejas 1998. gada 16. decembra lēmumu[12].

5. pants
Operatīvā sadarbība

1. Operatīvajā sadarbība jo īpaši paredz:

   (a) kopēju patruļu, kā arī kopīgu intervences un novērošanas operāciju veikšanu pierobežas apgabalos saskaņā ar 1. pantā noteikto lēmuma mērķi un nolūku, ar to saprotot, ka šādas patruļas veic atbilstoši 19. panta a) apakšpunktam Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā, ar kuru izveido Kopienas noteikumu kodeksu, kas regulē personu pārvietošanos pāri robežām[13];

   (b) atbalstu kopēju izmeklēšanas grupu izveidē pierobežas apgabalos saskaņā ar Padomes Pamatlēmumu 2002/465/TI[14];

   (c) policijas uzdevumu deleģēšanu sadarbības koordinatoriem vai otras dalībvalsts amatpersonām, ciktāl šie uzdevumi nav saistīti ar piespiedu pasākumiem.

6. pants
Informācijas apmaiņa un koordinācijas struktūras

1. Dalībvalstis nodibina pastāvīgas šī lēmuma aptverto iestāžu sadarbības struktūrvienības katrā pierobežas apgabalā pie iekšējām robežām.

2. Sadarbības struktūrvienības, kas minētas 1. punktā, atbalsta un novēro 3., 4., un 5. panta īstenošanu.

3. Dalībvalstis informē Komisiju un Padomi atbilstoši šim punktam izveidoto pastāvīgo sadarbības struktūrvienību uzdevumiem un kompetenci. Komisija šo informāciju regulāri apkopo savā ziņojumā. Rokasgrāmata, kas minēta 4. panta 2. punkta e) apakšpunktā, nepieciešamības gadījumā atjaunojama saskaņā ar šim nolūkam paredzēto procedūru.

7. pants
Datu aizsardzība

Jebkāda informācijas apmaiņa saistībā ar šī lēmuma nosacījumiem notiek saskaņā ar attiecīgajiem Šengenas Konvencijas VI sadaļā paredzētajiem datu aizsardzības un datu drošības tiesiskajiem nosacījumiem.

8. pants
Īstenošanas novērtējums

1. Dalībvalstis pierobežas apgabalos regulāros starplaikos divpusēji vērtē sasniegto sadarbības līmeni, lai noteiktu, vai vajadzīgas izmaiņas un vai sadarbība var tikt

---

12 OV L 239, 16.9.2002., 408. lpp.
13 OV L […], […], […]. lpp.
14 OV L 162, 20.6.2002., 1. lpp.

uzlabota saistībā ar šī lēmuma nosacījumiem. Tās informē Padomi un Komisiju par šo novērtējumu rezultātiem.

2. Pamatojoties uz 1. punktā minētajiem novērtējumiem, Komisija ne vēlāk kā trīs gadus pēc šī lēmuma stāšanās spēkā sniedz Padomei pārskatu par lēmuma darbību. Padome vērtē, kādā apjomā dalībvalstis ievēro šo lēmumu un veic attiecīgus pasākumus.

9. pants
Divpusēji nolīgumi par sadarbību starp šajā lēmumā minētajām iestādēm

Šis lēmums nekavē dalībvalstis, kam ir kopējas robežas, tagad un turpmāk noslēgt sīkāk detalizētus nolīgumus, ievērojot šī lēmuma nosacījumus, starp dalībvalstīm, kurām ir kopīga robeža, par sadarbību starp šajā lēmumā minētajām iestādēm.

Par šādiem nolīgumiem dalībvalstis informē Padomi un Komisiju.

10. pants
Komiteja

1. Atsaucoties uz šo pantu, Komisijai palīdz komiteja, kurā ir dalībvalstu pārstāvji un kuras priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis.

2. Komiteja apstiprina savu reglamentu, balstoties uz regulatīvo komiteju standarta reglamentu.

3. Komisijas pārstāvis iesniedz komitejai veicamo pasākumu plāna projektu. Komiteja sniedz atzinumu par projektu termiņā, ko priekšsēdētājs var noteikt atbilstīgi jautājuma steidzamībai. Atzinumu sniedz ar balsu vairākumu, kas Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 205. panta 2. punktā paredzēts lēmumiem, kuri Padomei jāpieņem pēc Komisijas priekšlikuma. Dalībvalstu pārstāvju balsu skaits komitejā ir tāds, kā noteikts minētajā pantā. Priekšsēdētājs balsošanā nepiedalās.

4. Komisija pieņem paredzētos pasākumus, ja tie saskan ar komitejas atzinumu.

5. Ja paredzētie pasākumi nesaskan ar komitejas atzinumu vai, ja atzinums nav sniegts, Komisija tūlīt iesniedz Padomei priekšlikumu par veicamajiem pasākumiem un informē Eiropas Parlamentu.

6. Divu mēnešu laikā no priekšlikuma iesniegšanas dienas Padome ar kvalificētu balsu vairākumu var lemt par priekšlikumu.

Ja šajā termiņā Padome ar kvalificētu balsu vairākumu ir norādījusi, ka tā iebilst priekšlikumam, Komisija to izskata atkārtoti. Tā var iesniegt grozīto priekšlikumu Padomei, iesniegt atkārtotu priekšlikumu vai ierosināt tiesību akta projektu.

Ja minētā termiņa beigās Padome nav pieņēmusi ierosināto ieviešanas aktu vai norādījusi iebildumus ieviešanas pasākumu priekšlikumā, ierosināto ieviešanas aktu pieņem Komisija.

7. Dalībvalstu pārstāvjus izvirza no to iestāžu pārstāvjiem, kas atbild par šī lēmuma ieviešanu. Katra dalībvalsts izvirza vienu pārstāvi.

11. pants
Grozījumi Šengenas Konvencijā

Šengenas Konvencijā tiek izdarīti šādi grozījumi:

1. Konvencijas 40. pantu groza šādi.

(a) šī panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

”Vienas dalībvalsts amatpersonas, kas šajā valstī īsteno kādas personas novērošanu kriminālizmeklēšanas ietvaros saistībā ar tādu noziedzīgu nodarījumu, par kuru iespējams spriedums ar apcietinājumu vai aizturēšanas orderis uz maksimālo periodu vismaz uz 12 mēnešiem, jo šī persona tiek turēta aizdomās par dalību šādā nodarījumā vai ir nepieciešama kriminālizmeklēšanas veikšanā, jo ir nopietns iemesls uzskatīt, ka tā var palīdzēt identificēt vai atrast ar nodarījumu saistīto personu, drīkst turpināt novērošanu citas dalībvalsts teritorijā, ja attiecīgā dalībvalsts ir atļāvusi īstenot pārrobežu novērošanu, atbildot uz iepriekš iesniegtu un ar attiecīgiem iemesliem pamatotu lūgumu pēc palīdzības. Nosacījumi var tikt pievienoti atļaujai.”

(b) šī panta 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

„Ja īpaši steidzamu iemeslu dēļ nevar tikt izteikts iepriekšējs lūgums pēc otras dalībvalsts atļaujas, amatpersonas, kas veic novērošanu, drīkst turpināt aiz savas valsts robežām novērot personu, kas var būt veikusi noziedzīgus nodarījumus, par kuriem iespējams spriedums ar apcietinājumu vai aizturēšanas orderis uz maksimālo periodu vismaz uz 12 mēnešiem ar noteikumu, ka tiek ievēroti šādi nosacījumi.”

(c) 7. punktu svītro.

2. Konvencijas 41. pantu groza šādi.

(a) šī panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

„Vienas dalībvalsts amatpersonas, kas piedalās tādas personas vajāšanā savā valstī, kura ir pieķerta, izdarot tādu noziedzīgu nodarījumu vai līdzdarbojoties tāda noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kam var piemērot spriedumu ar apcietinājumu vai aizturēšanu uz maksimālo periodu vismaz 12 mēnešiem, drīkst turpināt vajāšanu citas dalībvalsts teritorijā bez attiecīgās dalībvalsts iepriekšējas atļaujas, ja, ņemot vērā situācijas īpašo steidzamību, pirms iekļūšanas attiecīgajā teritorijā nav iespējams brīdināt otras dalībvalsts kompetentās iestādes, izmantojot kādu no Šengenas Konvencijas 44. pantā minētajiem līdzekļiem vai, ja šo iestāžu amatpersonas nespēj laikus nokļūt notikuma vietā, lai pārņemtu vajāšanu savā ziņā.”

(b) šī panta 4. punktu un 5. punkta b) apakšpunktu dzēš.

12. pants
Nobeiguma noteikumi

Pirmo iedaļu principos, kas regulē policijas sadarbību noziedzīgu nodarījumu novēršanā un izmeklēšanā, kā to nosaka prezidentvalsts 1999. gada 28. aprīļa piebilde dok. SCH/I (98) 75 REV 5, ko apstiprina ar Izpildkomitejas 1999. gada 28. aprīļa lēmumu par policijas sadarbības uzlabošanu noziedzīgu nodarījumu novēršanā un atklāšanā (SCH/Com-ex (99)18), atceļ.

13. pants
Stāšanās spēkā

Šis lēmums stājas spēkā sešus mēnešus pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē,

Padomes vārdā -
priekšsēdētājs

LEGISLATIVE FINANCIAL STATEMENT

Policy area(s): Justice and Home Affairs
Activit(y/ies): 1806 – Establishing a genuine area in criminal and civil matters

TITLE OF ACTION: PROPOSAL FOR A COUNCIL DECISION ON THE IMPROVEMENT OF POLICE COOPERATION AT THE INTERNAL BORDERS OF THE MEMBER STATES OF THE EUROPEAN UNION

1. BUDGET LINE(S) + HEADING(S)

NA

2. OVERALL FIGURES

2.1. Total allocation for action (Part B): € million for commitment

NA

2.2. Period of application:

NA (starting 2006)

2.3. Overall multiannual estimate of expenditure:

(a) Schedule of commitment appropriations/payment appropriations (financial intervention) *(see point 6.1.1)*

€ million (*to three decimal places)*

	[2006]	[2007]	[2008]	[2009]	[2010]	[2011]	Total
Commitments							
Payments							

(b) Technical and administrative assistance and support expenditure *(see point 6.1.2)*

Commitments							
Payments							

Subtotal a+b							
Commitments							
Payments							

(c) Overall financial impact of human resources and other administrative expenditure *(see points 7.2 and 7.3)*

Commitments/ payments	0.202	0.202	0.202	0.202	0.202	0.202	0.202

TOTAL a+b+c							
Commitments							
Payments							

2.4. Compatibility with financial programming and financial perspective

NA

2.5. Financial impact on revenue:

Proposal has no financial implications

3. BUDGET CHARACTERISTICS

Type of expenditure		**New**	**EFTA contribution**	**Contributions form applicant countries**	**Heading in financial perspective**
Non-comp	Non-diff	NA	NA	NA	**No** NA

4. LEGAL BASIS

Article 30(1)(a), (b) and (c) Article 32 and 34 (2)(c)TEU

5. DESCRIPTION AND GROUNDS

5.1. Need for Community intervention

5.1.1. Objectives pursued

The objective is to set up a comitology procedure for the improvement of police and customs cooperation at the internal borders of the Member States. Article 12 of the proposal stipulates that the Commission should be assisted by a Regulatory Committee composed of the representatives of the Member States and chaired by the representative of the Commission.

The preparation of a proposal for a Council Decision on improvement of police and customs cooperation at the internal borders between Member States of the European Union is mentioned in the Commission Legislative and Working Programme 2004 And 2005.

In its Declaration on combating terrorism of 25 March 2004, the European Council instructs the Council, among other things, to examine measures in the area of "cross-border hot pursuit" and calls for further development of the legislative framework.

5.1.2. Measures taken in connection with ex ante *evaluation*

The Regulatory Committee will have to fulfil its tasks on the basis of the Council Decision on the improvement of police cooperation at the internal borders and on the basis of the input provided by the Member States. At the beginning of its activities, until such time as the proposals contained in the Decision have become operational, the Committee will have to meet more frequently and will need more intensive administrative support to find solutions, for example, in the context of the drafting of model agreements, creation of common structures and evaluation aspects.

5.2. Action envisaged and budget intervention arrangements

The Regulatory Committee should meet regularly, estimated twice a year, to discuss what planning and measures need to be taken in order to implement Article 3 of the Council Decision on improved police and customs cooperation. These meetings will have to be organised and hosted by the Commission

5.3. Methods of implementation

The Commission will have to invite the representatives of the Member states

6. FINANCIAL IMPACT

6.1. Total financial impact on Part B - (over the entire programming period)

6.1.1. Financial intervention

NA

6.1.2. Technical and administrative assistance, support expenditure and IT expenditure (commitment appropriations)

NA

6.2. Calculation of costs by measure envisaged in Part B (over the entire programming period)

NA

7. IMPACT ON STAFF AND ADMINISTRATIVE EXPENDITURE

The impact on staff and administrative expenditure will be covered in the context of allocation of ressouces of the lead DG in the context of the annual allocation procedure.

The allocation of posts also depends on the attribution of functions and resources in the context of the financial perspectives 2007-2013.

7.1. Impact on human resources

Types of post		Staff to be assigned to management of the action using existing and/or additional resources		Total	Description of tasks deriving from the action
		Number of permanent posts	Number of temporary posts		
Officials or temporary staff	A B C	1 B/0.5 A		1rst year: 1B 0.5 A	Gathering and processing of information, preparing the Committee meetings
Other human resources					
Total					

7.2. Overall financial impact of human resources

Type of human resources	Amount (€)	Method of calculation *

Officials Temporary staff	1rst year: 162 000	1 X 108 000 0.5 X 108 000 = 162 .00
Other human resources (specify budget line)		
Total	162.000	

The amounts are total expenditure for twelve months.

7.3. Other administrative expenditure deriving from the action

Budget line (number and heading)	Amount €	Method of calculation
Overall allocation (Title A7) A0701 – Missions A07030 – Meetings A07031 – Compulsory committees A07032 – Non-compulsory committees A07040 – Conferences A0705 – Studies and consultations Other expenditure (specify)	40.000	2 meetings* 27 * 740€
Information systems (A-5001/A-4300)		
Other expenditure - Part A (specify)		
Total	40.000	

The amounts are total expenditure for twelve months.

Specify the type of committee and the group to which it belongs.

I.	Annual total (7.2 + 7.3)	€202 500
II.	Duration of action	
III.	Total cost of action (I x II)	

8. FOLLOW-UP AND EVALUATION

8.1. Follow-up arrangements

The Committee will lay down its rules of procedure, including rules on confidentiality. The European Parliament will be informed analogous to Article 7 of Council Decision 99/468/EC of 28.6.1999 laying down the procedures for the exercise of implementing powers conferred on the Commission (OJ L 184, 17.7.1999, p. 23).

8.2. Arrangements and schedule for the planned evaluation

NA

9. ANTI-FRAUD MEASURES

NA.